

Het Sliedrechts dialect (214) (Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

VISSE

Iemand vroeg 's of t'r vroeger veul vis gegete wier. Nou, 'k denk 't wel! Ten eerste wazze daer de buitenafwaarkers die 's zaeterdas 'n maoltjie vis meebroche uit Zêêland of van de Zoi-jerzêê. Op d'n bak of op de meule wier 's aeves nae 't waark nogal 's 'n hengeltjie uitgegoid. Zôdoende wier d'r 's zaeterdassmiddas geregeld vis gebakke op d'n driepitter in 't schuurtie. Deur de manne en jonges wier overal gehengeld. Veul in de revier, mor ze gonge ok wel naer de Graef. 't Waoter was overal nog brandschôn, je kon tot op de boi-jem van de slôte kijke. De vis wier niet in 't waoter trug gezet, mor mee naer huis genome om te bakke. 't Was mêêstal bliek, baers of voorn.

Mè graet en aal

Toe m'n broers zô 'n jaer of twaolf wazze, wazze ze ok al hêêle hengelaers. Ze zatte dan op de glooiing van de revier. In de schuur sting aaltijd 'n ouwe koekepan, want as ze met 'n paor onôoglijke vissies thuis kwamme, dan mosse die toch gebakke worde. Moeder bakte ze zô hard, dà je ze mè graet en aal op kon ete. Dat dee ze ok met de spiering, waer ze wel 's mee langs de deur kwamme. 'n Ouwe buurman van ons gong soms 's nachs wel 's pore, met 'n roeibôôtjie. Dat pore gong met hêêle trosse aangerege wurme die die overdag gong zoeke. D'n aanderen dag perbeerde hij in de buurt dan 'n zôôichie ael te verkôope. Met 'n bietjie zand maakte hij ze ok voor ie schôn en snee ze aan mootjies. 'k Weet nog dat die stuksies in de pan begonne te leve as moeder d'r zout op strooide.

Hom of kuit

In de Vliet wiere wel fuike uigezet om ael te vange. Moeder zee dat die veuls te gronderig smaakte. Daer hà je in de Merwede gêên hinder van. D'r kwam wel 's 'n man met 'n handkar mè vis langs d'n dijk. Hij had 'n bel bij 'm en riep dan: "Elft en finte.....!", of: "Panhaering en vorse bokkum.....!" Hij mos die vis dezelfden dag nog kwijt, want aales was aarg gaauw an bedarf onderhevig. Je mos wel 'n schaoltjie vâ je aaige mee naer d'n dijk neme, want mè verpakkinge hiew die z'n aaige niet op. Moeder lette aaltijd aarg goed op of t'r nog hom of kuit in zat. Die wiere dan apart gebakke en dan moche we die uit 't vuisie opete.

Juintjies

In de Kaarkbuurt was 'n viswinkel, waer vaoder 's zaeterdassaeves wel 's 'n paor gerôôkte bokkumme of harderwijkers haolde. Soms broch moeder wel 's 'n potjie zure haering mee van Pauw Visser, de kroi-jenier. We zatte daer aaltijd de juintjies uit te visse. In 't voorjaer kwamme ze ok wel 's vente met Hollanse nieuwe. veul zà me die wel nie gegete hebbe, want de prijs zal wel 'n rol gespeuld hebbe, denk 'k. In de slôôte zat veul snoek. Die wiere gevange met 'n soort strik. Ze noemde dat "snoeke". 't Was aagelijk verbôôje, mor daer trokke ze d'r aagie nie veul van aan. Moeder zee tege de jonges: "Je hoef ze nie mee naer huis te brenge hoor, want 't is êênen bonk graet!" 't Waoter in de slôôte was zô helder, dà je de snoek gewoon zag staon, dôôdstil, totdat ie inêêns weg schoot. D'r gong 'n verhaol van 'n boer die dorst kreeg in 't hooiland en op z'n buik ging legge om uit de slôôt te kanne drinke. Inêêns verschoot 'r 'n snoek en beet 'm in z'n neus, zô aarg, dat d'n dokter d'r aan te pas mos komme.

'n Haai met 'n staert

We hadden 's 'n neef uit Braoant te logere, die was aal dat waoter nie gewend. Iederen dag zat ie op te krib te visse. Nou hadde we 'n knap buurmaaisie waer die al gaauw 'n ôôchie op had. Ze had mooi dik blond haer, wà ze in 'n lange vlecht op d'r rug droeg. Al gaauw zag ie ze saome met de hengellat de polder in gaon, mor of t'r van visse veul terecht kwam? 'k Wou d'r toch wel graeg hom of kuit van hebbe en vroeg op 'n keer: "En....heb ie nog wà gevange, Dirk?" Hij lachte mor 's en zee: "Ja, 'n haai met 'n staert!"

't Is niks geworde met die twêê en Dirk kwam ok nie meer hengele. Wie weet had ie in Braobant toch 'n beter stekkie gevonge, waer gêên haaie zatte!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.